

DEAN MATKA AGILITY SM KISOIHIN 2005

Dea sai jo 13.11.2004 kaikki nollat kasaan, joilla osallistumisoikeus vuoden 2005 agilityn SM kisoihin sekä MM / PM karsintoihin 2005 varmistettiin. Huokasin helpotuksesta, nyt eivät juoksut ainakaan sotkisi kuvioita.

Syksyn ja talven treenasimme Leinosen Janitan karsintaryhmässä sekä Laitalassa eri kouluttajien johdolla.

Suunnittelin kisaavani tasaisesti talven mittaan oman jaksamisen ja säiden mukaan. Kisasimmekin tasaisesti loppuvuoden ja alkutalven. Tammikuun alusta toukokuun alkuun pidimme taukoa. Kaikki näytti vielä hyvältä TSAU:n toukokisoissa, jossa saimme kaksi nollaa tehtyä. Sitten alkoivat itselläni alaselän ja jalan vaivat olla vaikeita. Kisasimme vielä Rauma kisoissa 28.5., jota selkäni ja jalkani eivät kestäneet. Lääkärit tulivat siihen tulokseen, että on alaselässäni välilevyvaiva, joka säteilee särkyä myös jalkoihin. Melkeinpä voisi sanoa, että maailmani romahti, ainakin hetkellisesti – niin paljon oli töitä tehty tähän päästäksemme ja nyt tavoite kariutuisi omaan sairauteeni.

No, kauaa en jäänyt surkeuttani murehtimaan kun tuli selväksi etten vois osallistua. Mutta olihan koirani kunnossa ja sen osallistumista ei voisi estää vaikka äipällä olisi jalka poikki. Tuli ajatus, että jospa saisin jonkun ohjaamaan Deaa. Lauantai - illalla 5.6. päätin sitten soittaa Suoknuutin Jaakolle ja pyytää häntä ohjaamaan Deaa. Ja kaikeksi hämmästyksekseni hän lupautui ja oli vielä lisäksi innoissaan ajatuksesta. Niinpä sovimme, että hän ohjaa Deaa TSAU:n kisoissa 12.6. sekä SM kisoissa 18.-19.6. Puhelimitse kävimme läpi Dean agility taitoja ja sovimme treenit lauantaiksi 11.6. jolloin hän pääsisi ottamaan vähän tuntumaa Deaan.

Dean ja Jaakon yhteistreenit sujuivat mukavasti, molemmat toinen toisistaan tuntumaa ottaen. Sunnuntaiamulla sitten lähdimme kohti Turkuja ja itseäni jännitti aivan vietävästi. Ensimmäinen rata meni varovasti varmistelle, tuloksen ollessa 10. Ekan radan jälkeen todettiin, että Jaakon tulisi rohkeammin ohjata Deaa. Toinen rata alkoi hyvin ja vauhdikkaasti - oikein näki, että nyt mennään ja lujaa. Puolessa välissä rataa oli kohta, jossa putki meni A:n alta ja Dea ohjautui A:lle vaikka piti mennä putkeen. Luulisi, että Dean kaltainen kokenut koira osaisi suorittaa A:n, mutta se teki kummallisen loikan harjan yli ja mätkähti kontaktille vasemman etutassun jäädessä sen alle ja tämän mahalaskun lisäksi se vielä kynsi kuono maata viistäen vähän matkaa. Kun mahalasku loppui se ulvoi eikä astunut vasemmalle etutassulleen lainkaan. Lähdin itse heti kinkkaamaan radalle katsomaan miten oli käynyt. Hetken tutkimme ja rauhoiteltuamme Deaa totesimme sen olevan suht kunnossa. Tulimme kuitenkin siihen tulokseen, ettei viimeistä rataa kannata ottaa.

Tiistaiksi sain Dealle eläinlääkäriajan ja tutkittuaan Dean hän totesi sen olevan täysin kunnossa. Huokasin helpotuksesta kuin myös Jaakkokin, kerrottuani hänelle Dean olevan täysin kunnossa. Samalla sovimme heille treenit keskiviikoksi. Treenit menivät oikein mukavasti.

Lauantaina 18.6.2005 Jyväskylän SM agilitykisat alkoivat joukkue radoilla. Dea oli belgi-joukkueen kolmas lähtijä. Siitä oli hyvät asemat lähteä kun Liisalla & Marlolla oli 5 ja Anjalla & Böönalla 0. Jaakko & Dea tekivät hienon ja nopean nolla-radon, jolla joukkueella saatiin hyvät asemat viimeistä kierrosta silmällä pitäen. Harmiksemme Sepolla & Aikulla ei mennyt rata niin hyvin kuin odotimme ja joukkueen sijoitus oli 10. Ilta radalla Jaakko & Dea ottivat hyllyn aivan loppusuoralla, mutta se ei meitä harmittanut yhtään.

Sunnuntaiamulla saavuimme kisapaikalla melko rennoissa tunnelmissa. Pystyimme pikkuruisen telttamme paikkaan, johon koko päivänä ei aurinko paistaisi. Jätimme Dean teltaan loikoilemaan ja menimme seuraamaan minejä ja medejä.

Dean ja Jaakon startatessa hyppyradalle aika loppupäässä ja kun heitä ennen niin moni huippu oli itsensä hyllyttänyt, niin tunteeni oli jotain pyörtymisen ja hurmion paikkeilla. Ja kun pari tuli maaliin melkein oksensin helpotuksesta. Hyppyradalta nolla ja sijoitus oli 6. Todella upea lähtötilanne finaaliradalle.

Agilityradalle lähdettiin käänteisessä järjestyksessä ja itselläni meinasi hirttää rattaat jumiin pelkästä odottelusta. Dea vaan veteli hirsyä rennosti tellassa kun meikäläinen ja Jaakko laukattiin ympäri kehää ja suunniteltiin ohjauslinjoja. Ja vielä viimehetken vinkit Jaakolle piti antaa rataa tutustumisen jälkeen, onneksi vielä siinä vaiheessa sen verran aivot toimivat.

Oli ihan hirveä olo kun vihdoinkin oli Jaakon & Dean vuoro startata finaaliradalle - vähän sellainen kauhu-leffa fiilis, kun ei uskaltaisi katsoa mutta kuitenkin on pakko.

Sitten vihdoinkin Dea j& Jaakko kuulutetaan lähtövuoroon. Dea möykkää lähdössä tapansa mukaan eikä Jaakko meinaa saada pantaa kaulasta. Pantaa pois ja Dekis istumaan odottamaan lähtölupaa. Jaakko kävelee radalle. Dea saa lähtöluvan ja hyppää ekan hypyn puhtaasti, toisen hypyn kautta putkeen täysillä. Seuraavaksi rengas ja hieno pujotteluun meno. Maltillinen ohjaus hypyltä putkeen ja sitten täysillä pituus ja eka kontakti este, keinu - ei kontaktivirheitä. Taas renkaan kautta putkeen ja sarja este A-B, josta muutamia koiria oli tullut ohi. Dean ollessa putkessa pihisen Elinan korvanjuuressa, että ohjaa sitä koiraa. Ja ohjaahan Jaakko puhtaasti sarjan läpi A:lle, hienot kontaktit. A:lta hypyn kautta toiseen putkeen ja Dea ryntää sinne. Putkesta kaksi vierekkäistä hyppyä ja muurille, Dea vilkaisee A:ta ohi menen. Vielä puomi, tuomarin käsi ei nouse ylösmenolla. Jaakko on puomilla Dean perässä, nyt on kiire ehtiä alastulolle, jossa on haukankatseinen kontakti-tuomari, Dea kääntää päänsä katsoakseen missä se Jaakko viipyy, mutta pysyy kuitenkin puomilla. Molemmat etutassut ovat alastulokontaktin yläosalla kun matka jatkuu viimeiselle hypylle. Koko meidän porukkaa räjähtää huutamaan niin, että meinaa korvat haljeta. Huudetaan, hypitään, onnitellaan ja halataan. Kyyneleet tulevat väkisinkin ja lähdän Dean ja Jaakon luo. Haukomme molemmat henkeämme, emmekä taida oikein vielä edes kunnolla tajuta tilannetta.

Vielä oli muutama koira jäljellä Dean jälkeen ja ohi menivät Tuija & kelpi Peto sekä Janita & bortsu Tekla. Vielä viimeisellä koirakolla (juoksu-nartut) oli mahdollisuus mennä ohi palkintopallille, mutta heidän aika ei kuitenkaan riittänyt, he hävisivät 9 sadasosaa lopputuloksissa. Ja tuloslistalla kolmantena komeili Dea belpag Jaakko Suoknuuti!

Jos itselläni olisi hiukankin heikompi sydän se olisi varmasti pettänyt. Ihan huikea viikonloppu, joka talletetaan muistojen kulta-arkkuun :)

Sylin täydeltä ruusuja varakuski Jaakolle vielä, eikä näistä fiiliksistä tarvitse laskeutua moneen kuukauteen...

Elämäni koira tämä pieni musta sähiäinen ja mitä meillä onkaan vielä edessä...

Marjo Heino & Dea

